

"Az önmagukba begubbaszkodó emberek tartják fenn a diktatúrát, a megszólalók a demokráciát." (Konrád György)

A SZABAD DEMOKRATÁK SZÖVETSÉGE VÁRPALOTAI SZERVEZETÉNEK HAVI TÁJÉKOZTATÓJA

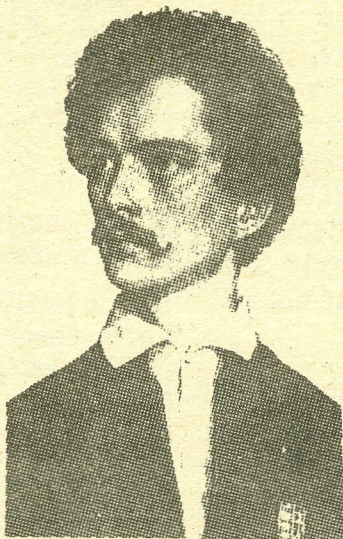
1848. március 15.

Örök március - mindnyájunk márciusa

Nem feledkezünk meg róla soha, erkölcsi erőt mindig meríthetünk belőle. Minden magyar, aki nem tagadta meg magyarságát, a világ minden szögletében erős érzelmi kötődéssel gondol rá.

Nincs még olyan nap történelmünkben, melynek eseményei ilyen tisztán, ilyen mélyen beivódtak volna a tudatunkba. Gondolatban évről-évre bejárjuk a márciusi útját, képzeletünkben megjelenik Petőfi, Vasvári, Jókai, a fellekesült tömeg, a minden akadályt elsöprő, minden szívet megdobogtató lázas igyekezet: cselckedni a haza javára.

A szép és nemes szándékot, még szebb, még nemesebb tettek követték. Hasonló alkalmakra a szerencsésebb sorsú nemzeteknél már rég felerősödött az ösztönös és közös, a színes és kedves, az azonos akaratot kifejező, fiatal és öreggel magával ragadó népünnepélyek varázsa. Nekünk még ebben is új utat kell törni magunknak: felejteni kell a régi szokásokat. Szabadokká váltunk, nincs többé értelme a dacos ellenállásnak, a lázadásnak, másságunk hangsúlyozásának. Még bosszankodni is fölösleges azon, hogy akik tegnap március 15-én is leginkább a vörös zászló rúdját szorongatták, ma az ünneplők első sorában akarnak feszíteni, s nem veszik észre:

egykori érdemtelenéget így nem érdemes, nem is lehet érdemmé kovácsolni. Nincs értelme a harsogóan harsány zászlóbogtatásnak. Még távol van tőlünk a teljes gondtalanság, a felszabadult vidámság; inkább a visszafogottság, az újraledő nemzeti önértetünk egyértelmű és egyszerű kifejezése; a gondolati és erkölcsi azonosulás áll közel hozzánk.

Egy kicsit még mereven, egy kicsit még bizonytalanok, talán félve is ünnepelünk: 144 éven keresztül, akkor is amikor a sors csúfot üzött belőlünk, sikerült megővni 1848 szellemi örökségét. Hiánytalanul át tudjuk-e adni ezt az utódainknak?

Nem március 15. a hazafiasság egyetlen mércéje, ahogyan az 1848-i se csak kizárólagosan önmagában volt csodálatos és nagyszerű, a mai magyarok március tizenötödikéjét is csak a hétköznapi háttér, a visszatérő nemzeti alkotókedv, a társadalom teljesítménye, a sikeres nemzeti megújulás teheti széppé, igazá, mindnyájunk által - továbbra is - megbecsült ünneppé.

Várpalota, 1992. március 2.

Csiszár Ernő

"A liberalizmus nem más, mint a változás és a megújulás politikai elmélete"

Három alapelve épül: az egyéni szabadságra, a demokráciára és az emberi jogok tiszteletére.

Elutasítja az örök érvényű igazságokat, hisz azokról mindig kiderült, hogy rövid életű hazugságok vagy jóhiszemű, de következményeiben veszélyes tévedések.

A tapasztalatok értékelése, nyilvános vita, érvelés alapján konszenzusra törekszik. Vállalkozásbarát, vallja, hogy a legjobb szociálpolitika az eredményes vállalkozás.

Alapfeltételnek tekinti az érdekképviseleti szervek kifejlesztését és hatékony működését.

Társadalmi szolidaritást ígér azoknak, de csak azoknak, akik önhibájukon kívül kerültek rászoruló helyzetbe.

Hazánkban a liberalizmusra vár - Nyugaton már jórészt megvalósult - az önszervező, önmagát ellenőrző társadalmi rend és egy működőképes gazdaság kialakítása, hisz ezek nélkül könnyen teret nyerhet a nacionalista demagógia, illetve a hiányt felosztó, mindent elnyelő államgépzet.

Stefan A. Musto nyomán

A Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete által Várpalotán, február 19-én szervezett fórum résztvevőinek állásfoglalása

A fórum a közoktatási törvény tervezetének negyedik változatát koncepciójában javíthatatlannak, és ezért elfogadhatatlannak tartja. Ezen véleményének alapvető oka, hogy a tervezet hierarchikus felépítést öltött demokratikus rendszer helyett, hogy a törvény politikai erővonalak mentén születik meg szakmai- társadalmi egyetértés nélkül, valamint hogy a törvény végrehajtásának finanszírozási garanciái a tervezet szövegéből, de szellemiségéből is hiányoznak.

Míndezten túl - ismerte már számtalan korábban nyilvánosságra került kritikai véleményt - a vita során elhangzottakból szükségesnek tartjuk kiemelni, hogy

- a tervezet az óvodákkal kapcsolatban nélkülöz minden szakmátságot;
- a kisiskolák pedagógusai a 6 osztályos iskolák létrejöttével munkanélkülivé válnak;
- a kistéleplések iskolái visszafelőlőnek a középiskolák "lenyúlása" miatt;
- az iskolaszékek foglalkozó szabályozás kidolgozatlan, ellentmondásos, a "harmadrésznyi" kötelezőség indokolatlan, végrehajthatatlan;
- közalkalmazotti törvény nélkül a pedagógusok nem tudják eldönteni a hozzá való viszonyukat.

Várpalota, 1992. II. 19.

A fórum nevében:

Földi István
a PDSZ 3. Sz. Ált. Isk.
csoportjának képviselője

REMÉLTÜK..?

Reméltük, hogy az új hatalom bebizonyítja valóban lehet jobban, másképpen élni, irányítani a politikai és gazdasági életet.

SZABAD HAZÁBAN SZABADON!

Sajnos a várakozás illúzióknak bizonyult, szociális és politikai konfliktusokkal vált terhelte az ország. Drámai a munkanélküliség növekedése, különösen a bérből élők, a nyugdíjasok és a pályakezdők életviszonyai romlottak!

Uralkodik a FÉLELEM, a fenyegetettség FÉRZÉSE!

A kormány antihumánus politikát folytat és elfelejti, hogy "közkatónák" nélkül még PIRRUSZI győzelmet sem lehet kivívni.

Miközben "nincs pénz" a dolgozók tisztességes megfizetésére, az oktatásra, az egészségügyre, SZÁZMILLIÓKAT fordítanak a növekvő állami BÜROKRÁCIÁRA, a pártok ellátására, s ez a szűk hatalmi ELIT "elbohóckodik" ezen a sok pénzen.

Oda jutottunk, hogy a munkavállalók számára ez a demokrácia nem más, mint FÉLELEM NÉLKÜL élni, ellentétben Bibó ismert gondolatával: "A DEMOKRÁCIA ANNYIT JELENT, HOGY FÉLELEM NÉLKÜL ÉLNI!"

Végezetül: a kormány részéről lassan már szálólgévé válik az ELŐ SZABAD VÁLASZTÁS! LEHET, HOGY SZABADON VÁLASZTOTUNK, DE ILYEN ROSSZUL MÉG SOHA!

Várpalota, 1992. III. 2.